

නිර්මාණ Nirmana

නුවර ඇසළ පෙරහැර සිරි!

කුඩ කොඩි සේසත් පිරිවරා
ඇතුළුව වොරළුණ රත් කරවුවේ
වැඩ සිටින දළදා හාමුදුරුවන් උතුම්
ගෙනදේ බොදුහද නොහිමි බැති හැගුම්
නැගී සාදු ගොස ගුවන්තල පුරා
අනෙක වර්ණයෙන් ජීවිත පහතින්
දෙනෝ දහක් සිත් කුටින් උතුරවා
රහත් නැටුම් නළු පිරිස් සුපසන් ලෙසින්
එය වෙයි මිහිබට රැසක් ආ සුරපුරෙන්

◆ විනෝදනී සේරම් Melbourne Aus.

වීර සෙබළු පුතුන් !

ලබාගන්නට දැයේ නිදහස	එදා
මහා බිරිතකියෙන්	යොදා
සහෝදරයින් ලෙසින් එකවි	යොදා
එකට වැර වීරිය	යොදා
දහා දුක් විද ලැබූ නිදහස	රදා
තිබුණ මුත් හද තුළ	මෙදා
මහා සටනක් පටන්ගෙන ඇත	මෙදා
දෙමළ ජාතිකයින්	මෙදා
දෙමළ සිංහළ කියා වෙනසක්	කිලී
නැතුව ලබුවත් සැල	ලොලී
කඩාගන්නට රටෙන් කොටසක්	ලොලී
දෙමළ ජාතින් වී	ලොලී
වඩාගෙන උන් හදේ දිව රැ	විලී
කුරු වසකුරු සිතු	විලී
විනාසයකට හෙලා ඇත රට	සිලී
කිසිවෙකුට නැත සැන	සිලී
දසක තුනකට ලහයි දැන් ලක්	ලීලා
බිමේ යුද ගිනි ඇවි	ලීලා
උතුරුකරයේ තිබුණු සරුබිම්	සීලා
සතුට සාමය වැන	සීලා
දෙමළ සිංහළ දරු කැලක් ඉන්	වෙලා
ගියේ රටටම නැති	වෙලා
අහිංසකයින් දකුණේ මියයති	රීලා
බොම්බත් එහි පිපි	රීලා
සොළී සතුරන් ඉන්දියාවෙන්	වරේ
පැමිණ අනුරා පුර	වරේ
එදා රජකම් කළත් රුහුණට	වරේ
ළං වුණේ නැත කිසි	වරේ
හදා නිපබිම් කියන සංකල්පයක්	වරේ
බොරුවට මේ	වරේ
විනාසය මේ කරන සටනින්	තුරේ
මුළු රට ම අද අත	තුරේ
මුදාගන්නට උපන් මව්බිම	මුණේ
සටන්කරනට පෙර	මුණේ
දිවා රැ දුක් විඳින කැපවී	වනේ
වීර සිංහළ දරු	වනේ
සදා සිති කර එදා යුද කළ	සෙනේ
ගැමුණු රජුගෙ දැ	සෙනේ
නොබා පෙරටම යන්න ආපසු	දිනේ
නොගෙන පියවර කිසි	දිනේ
බේරගන්නට සෙබළු සොයුරන්	ගෙන්
සමග කඳවුර රුපුන	ගෙන්
පිදු තම ජීවිතය හසලක	පුතුන්
ගාමිණී සුරු වීරු	පුතුන්
නගාගත් විට නිතර සිහියට	සැනින්
නොමඳ ජීවය එයි	සැනින්
සදා මුළු ජාතියම ඔබ හට	බැතින්
ණයගැනියි පවසම්	බැතින්

විශ්‍රාමලත් විදහල්පතිනි
◆ ජේමා අදිකාරි Surrey UK

රන් කැටි පුතා කෝ කෝ ?

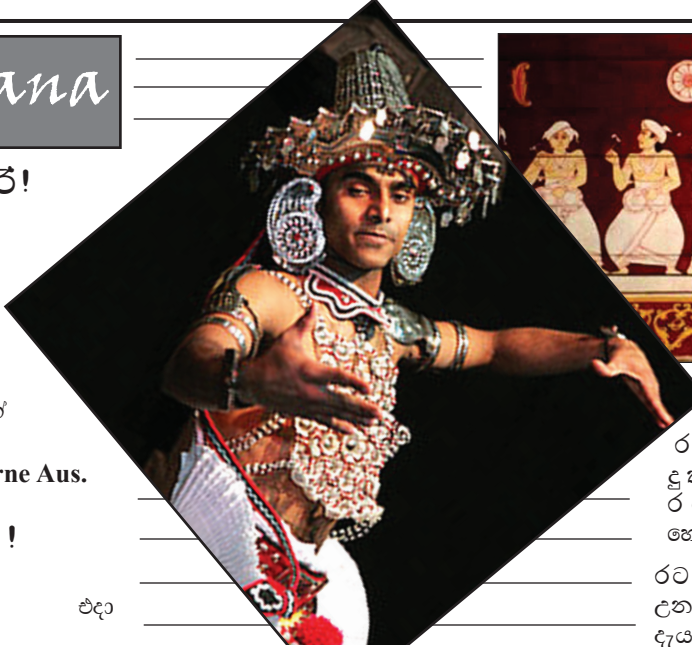
පිරිත් සජ්ජායනා ගෙය පුරා රැවී නැගෙන
පිවිට මල් වට්ටියද, බුදු පහන කෙල් සිඳුණ
කුරුලන්ට කැම දෙන මිදුලෙ කොණ මැටි බඳුන
බත් ලැබී නැහැ නොවෙද සුදු පුතා අද කොතැන?

ගේ පුරා දුටු දුටා පැය ගණන් දත් මඳින
උණුවකුර බෙසමේ වකුර වික ඇල් මැරුණ
කඳුටත් පාළු ඇති තනිකමට උඩු බුරුන
පුස් පැටවුන් සොයන් සුදු පුතා නැහැ ගෙදර

පාට කළ වික්‍රමයෙහි අම්මි හැඩදැයි අසන
නැහැ කියා කිවොතින් මුල්ලකට වී හඩන
හපනාගෙ පත්තරය ගේ පුරා පිටු පිරුණ
කොහේ හෝ ගිහි මැයි මගේ ගෙයි පිං සුවද

ජීවිතේ දිනෙක ඔබ හැර දමා ආ ලෙසින්
සිටි හැකිද මේ තරම් ආදරය සහව ගෙන
සුදු පුත් අම්මි ඔබේ වරක් බලලා යන්න
මග බලන් හිඳින්නෙමි සුවද අරගෙන එන්න!

◆ තුෂාරා එස්. පෙරේරා Cyprus

අසිරිමත් එක රැසක් !

බෙර සක් නලා දෙසවන් පිනවමින් වයයි
වන්තම් දහඅටම නටමින් ගැයුම් ගයයි
සැරසිලිවලින් ලොව ඇත්තේ මුලින් මෙයයි
රජ දරුවන්ට අප මුළු හදවතින් ණයයි

ආතත විතක විතකාතක ගත සුසිර
අවුරුද්දකට පසු සවනට දෙයි මිහිර
විඳිනට රස පහස මොහොතක් හිඳ මෙතෙර
දස දහසින් ඇදෙති නොරටුන් මහ නුවර

අබිමානවත් ලෙස නිළමේ ගමන් කරයි
ඇත් පෙළ නියා සිත් එඩිතරකමින් බරයි
මුල සිට අග පෙනෙන නැත ඒ තරම් දුරයි
දළදා සමිඳු රත් කරවුව කැපමි පෙරයි

කිත් ගොස මැදින් මගලැකු පා මස වන්නේ
උත් තම දන්ත දා සමිඳුන් වැඩ ඉන්නේ
තෙත්කොට කොපුල් කුටු කඳුලැලි වැගි රෙන්නේ
සිත් විල් පුරා දැ බැති මල් පුටු දින්නේ

සිරි වනනට ගියොත් වසරක් හමාරය
ඉපදෙන පහන් සිතිවිලි පෙළ උදාරය
මුදු සුවයක් දෙමින් විසිරෙයි සමීරය
සැඩ රැස් නොමැති දහවල මෙනි එදාරය

◆ ගම්පහ -පිලික්කේ ඩී. ප්‍රනාන්දු
යක්කල Sri Lanka

වෙනනායිතිදි....

පේන තෙක් මානගේ
එක පුංචි ඉඩක්වත් නොහැරා
සාදා ඇත ඔවුන්
කුඩා සෙල්ලම් ගෙවල් මෙන්
විවිධ තරාතිරම්වල ගොඩනැගිලි

පසක් වෙයි මට
මෙසේ උසක සිට බලද්දී
ගෙවල් නොවේ
ගොඩනැගිලිය ඒවා
සරීර කිබු පමණින්
මිනිසුන් නොවේ ඔවුන් සැවොම.

නුපුරුදුය මුළු ලෝකයම
එහෙත් ඉඳහිටකවත්
මෙයට කලින් කොහේදෝ හෝ
හමුවී ඇති සුළං රැළක් පමණක් විත්
ගත දැවී පලා යයි.

එවන් සුළං රැළක් ඇවිත්
ලොව හැම අස්සක මුල්ලකම
හිතවත්කම් දැන හැඳිනුම්කම්
අළුත් කරද්දී හිතට දැනෙයි
මහත්වූ සැනසීමක් !

◆ මහින්ද ප්‍රසාද් මස්ඉඹුලේ
ගොඩකවෙල Sri Lanka

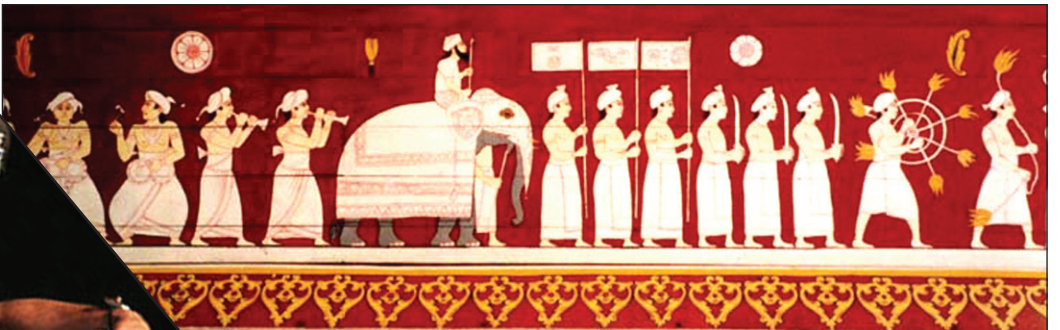
මගේ සඳු ඔබ

මඳහස පිරුණු නිල් නුවන් අහිත්
ජීවිතේ සුවද යාද දුර යොදුන්
අර එබිලා බලන පුරුහදට යටින්
ඔබ එන්න ඉන්න මගේ සඳු ලෙසින්

දුක කළු රැඳුණු තෙක කොතක යටින්
ජීවිතය රැගෙන මල් සුවද මහින්
කටු ඇනෙන දෙපය ගෙන පරිස්සමෙන්
බිම වැටුණු තරුව අහුලගමු සෙමින්

සඳු පව්ව ගිරග කින්නරන් පෙමින්
හී සැරෙන් කැවුණ මිනදදත් කුටින්
මුදු වසන්තයට වේවී රැස පහන්
ඔබ තවම කිමද හැගිලා හොරෙන්

◆ නිශ්ශංක හපුආරච්චි
බලංගොඩ Sri Lanka

දළදා පිහිට ලැබේවා!

රටට දැයට ජනතාවට සෙන සලසන
දුකට සහන දෙන දළදා හිමියනි ඔබ
රටට යෙදුණු සතුරු විපත් හිරු දුටු පිති
හෙටට මැකී නැතිවෙවයි පතනෙමි තීර

රටට විනාසය ගෙනෙනා සතුරන් ඇත
උනට නොමැත කරුණාවක් කිරිසන් ගති නොහැරේ
දැයට දෙමින් දිරි රුපු අවසන් වන්නට නුදුරේ
ඔබට කියමි පිහිටද අයදිමි දිව රැ නිතරේ

◆ රුවේරා කුමුදුනී නානායකකාර
Mitchum Surrey UK

පෙරහැර වරැණු !

නුවර පෙරහැරේ අසිරිය
කියමි මමි කෙසේ
එය බලන්න දෙනෝදහක්
ඇඳි එහි ගොසේ
නැටුම් බලා සිතින් ලොලා
පුදමි තුති බොහෝ
කුමට දැස හුදු මෙවන්
පෙරහැරක් අහෝ !

◆ විජිත නාකුළුගම
කොළඹ 8

නික්ම ගිය මහැදුරුතුමන් !

දුගඳ ගමනා කුණු කානුවේ
මහා මන්දිර සඳළු තලයේ
පෙනෙන ලෝකෙන් එහා දුර සිට
නොපෙනෙනා ලොව සැටිසරා
ලොවේ පවතින සත්‍යය හෙළි කළ
මුළු ලොවට මහැදුරු
හෙළයේ මහරු මිණ
අප සැවොම ආදරය කළ
පුංචි මිනිසා ඔබය අපගේ

ඒත් .....
නැවත එන බවක්වත් නොකියා
සිදු කළ ඔබ නික්මයාම
කෙසේ නම් අප දරාගන්නද?
අහෝ ඔබ නොමැති පාචට
පොඩි අපට තදින් දැනෙනා බව
ඔබ දැනී නම් !.....!

(මහාවායී නන්දසේන රත්නපාල
මහතා වෙනුවෙන්)
◆ වසන්තා කුමාරි
දසනායක
මයිලවලාන කිරිඳිවැල
Sri Lanka

වියපත් බිරිඳකගෙන්

අපට වැඩියෙන් සිරුවට ගොම්මෙන් අඳුර
වෙලාගෙන අප දැන නියොල්මන් අවරටම
සහනමින් සියොළගම පුරුදු පිල්කඩ හිඳන්
හැරමිටිය දන්තවයැ අප දුටුව පෙම් හීන

ඉරිතැළුණ දිවි ගහේ පතුල හොරැහින් කබා
නොදරු දරු අප තුරුණු වෙස් රැගෙන ඉගිලුණා
මඳින් මඳ නිවෙන තරු අඩ එළිය ඇතිරෙනා
ගිලී ගිය ඇස් වලින් පෙනේ ඉස්සර දසුන්

නැමි නැමි සැලෙන අප අඳුරු සෙවනැලි කොනේ
බාල රත්තරන් රු මවා රත්නුය දිලේ
කෙල් බිඳට ලකැවෙමින් පණ අඳින කුප්පි කට
ඉහිමරයි සුසුම් වැල් හෙලන්නට අප දෙසට

කුඩලමින් පෙම් අමා පැන් පොදක් මදහසින්
අදර වියමන් බඳින විභ හනේ නිදිබරය
මස්වැදලි එකිනෙකට ඇඵණු නුඹේ පුළුලුරේ
කබන්තද හිමිසඳුනි මහිය සෙනෙහෙන් බරව

◆ දුලාප්පි සිරිවර්ධන
හිනි පීඩය
කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය
Sri Lanka

මගේ දුක
සිස් සහට
හොඳ හැටිය
දෙනු වගට
සිත වඩිය
හිබෙන මුදු
ඇති දුකය
මට දැරවො
නැති එකය....

◆ නිරංජලා
මනෝනාරි
Cyprus

පුංචි නංගි රට ගිහින්

රැ කළුවර ගස් ගොම්මන හොල්මන් ඇති නංගියේ
මං කිව්වම අම්ම ලහින් හෙල්ලුන්නැති නංගියේ
වැස්ස දා ට අකුණු හඩට බයේ ගැහුණ නංගියේ
උඹ කොහොමද අපිව දාලා අහස්යන්තරෙන් ගියේ

කිරි කළ හත නාල පිලෙන් ගෙඩ ගොඩවුණු වංගියේ
සිරියාවට කෙල් පානට හිනාවෙවිව නංගියේ
මතක් වෙද්දී වෙව්ව සිද්දී අපේ පුංචි සංදියේ
හිතේ දුකට පසු කැනැන්ක කිරි ගැහෙයි නංගියේ

බිඳු කෙනෙක් පාරේ ගියොත් ගෙටම දුටුපු නංගියේ
අමුත්තෙකුට මුණ නොදී වහං වෙව්ව නංගියේ
ගමෙන් පිටට කිසිම දාක පය නොතිබිබ නංගියේ
එරොප්පෙක කුස්සියකට සින්නවෙලා පොව්වියේ

◆ ශ්‍රියා කුමාරසිංහ
New Zealand

රැ සුන්දරියකගේ කවිය

මලානික හඳ එළියෙ ඊදියේ කෙළවර 0
මහා මැදියම් රැයේ කඩපිලේ අගුවක 0
නිලින කොට මල් පිපෙන තුරුණු විය කළුවර 0
සිනාසෙමි හෙට දවස උරුමකොට කඳුළු ක 0

සිදාදියෙ මැදුරකට ගිය දිනක මෙහෙවර 0
බිලිදුනිමි යොවනය මත් සලෙල බඹරෙකු 0
මහමෙරද නොසෙල්විණ හෙළු දුක් සුසුමක 0
මිලින විය පෙම් සිහින රතුරොස කුසුමක 0

තලා පොඩිකර දමා මගේ මුදු මල් පෙහී
උරාගත් රොන් බිඳක සුවය නම් මට නැහී
ඔබේ සිත මට එපා ඔබට මා හිමි නැහී
දෙපා මුල දමා ගිය නිල් කොළය මට ඇහී

◆ සන්ධ්‍යානි සේනාරත්න
Roehampton
London SW15

උතුරු බිමට ගිය එබිතර පුතණුවන් !

අම්මා පෙටු කිරි කඳුලක බලය නියා
පියා දුන්න ඔවදන් වල ගුණය නියා
ගුරුවරු පොත පතේ දැනුමද පෙටු නියා
යුද බිම පිවිසුනේ දෙස රැකගනු පිණියා

අවි වැසි නොබල රට රක්තා මා සොයුරේ
අහරක් කුසට වැටුණද නුඹේ වැඩ අතරේ
දවස් ගණන් එක වස්ත්‍රය ඇඳ නිතරේ
දැසට නින්ද නැත ගොඩ හෝ මඩ වගුරේ

උතුරු කරේ බංකරයක සිටින මලේ
තම දිවි නොබල සටනට වන් මාගෙ මලේ
අවිට දැවී දුඹුරුව ගිය නමුදු මලේ
එබිතර පුතෙකි නුඹ ලකමව රකින මලේ

ගත් ලෙඩට නැත නුඹ කිසි බිය වන්නේ
සිතේ දුකක් තිබුණත් සහවා ගන්නේ
අප වෙනුවෙන්ය දිව රැ නුඹ වෙහෙ සෙන්තේ
පතනෙමු දෙවි පිහිට හා තෙසරණ සරණේ

◆ මාරවිල - අන් ප්‍රියාංගනි
Nicosia Cyprus